

Saksframlegg

Saksnr:	Utval:	Dato
081/17	Kommunestyret	21.09.2017

Sakshandsamar:	Lindås kommune	Eirik Schütz
	Arkivnr.: 14/1432	Klassering:

Klage på kommunestyret sitt avslag på søknad om fritak for eigedomsskatt - gnr185 bnr 62, 86, 100, 245 og 249 Isdal

Rådmannen sitt framlegg til vedtak

HFK Bussanlegg AS sin klage av 8. april 2017 over Lindås kommunestyre sitt vedtak av 9. mars 2017 i sak 017/17 vert ikkje teke til følgje. Klagen oversendes Klagenemnda for eigedomsskatt i Lindås kommune til klagehandsaming, jf. forvaltningsloven paragraf 33.

Saksopplysningar:

Politisk handsaming

Saka skal avgjerast i Kommunestyret

Bakgrunn

Eigedom gnr. 185 bnr. 62, 86, 100, 245 og 249 i Lindås kommune svarer eigedomsskatt som «verk og bruk» etter eigedomskatteloven paragraf 4. Årleg eigedomskattproveny utgjør 301 686 kroner.

Den 31. desember 2015 ble eigedomen overdratt frå MNG Eiendom Knarvik AS til HFK Bussanlegg AS. I forbindelse med overdraginga skiftet MNG Eiendom AS namn til HFK Bussanlegg Knarvik AS som igjen er heileigd av Hordaland Fylkeskommune.

HFK Bussanlegg AS har som vedtektsfestet formål å «*Eie bussanlegg i Hordaland for å tilrettelegge for konkurranseutsetting av kollektivtrafikken. Selskapet er av allmennyttig karakter og skal ikke dele utbytte. Selskapets eiendeler og de resurser som genereres gjennom virksomheten skal anvendes til selskapsformål.*»

HFK Bussanlegg AS søkte om fritak for eigedomsskatt for eigedom gnr. 185 bnr. 62, 86, 100, 245 og 249 i Lindås kommune, med heimel i eigedomskatteloven paragraf 7a.

Søknaden var oppe til avgjerd i kommunestyret som førsteinstans i sak 017/17. Kommunestyret fatta slikt vedtak

«Kommunestyret i Lindås kommune fritenk ikkje HFK Bussanlegg AS sine eigedommar gnr. 185 bnr. 62, 86, 100, 245, 249 i Lindås kommune for eigedomsskatt.»

Vedtaket vart påklaga av HFK Bussanlegg AS 8. april 2017. Grunngeven klage blei ettersendt og teken i mot ved Lindås kommune 4. mai 2017. Klagen er rettidig fremsatt.

Bilag 1: Grunngeven klage

Vurdering

Rettsleg utgangspunkt

Forvaltningslova gjeld for førehaving av eigedomsskattesaker, jf. eskl. paragraf 29.

I medhald av forvaltningsloven paragraf 33, annet ledd skal kommunestyret foreta dei undersøkingar klagen gjer grunn til. Kommunestyret kan oppheve eller endre vedtaket dersom de finner klagen begrunnet.

Dersom kommunestyret ikkje finn grunn til å oppheve eller endre sitt eige vedtak, skal dokumenta i saken oversendast til klageinstansen for klagehandsaming. I dette tilfellet er klagenemnda for eigedomsskatt i Lindås kommune klageinstans, jf. eigedomsskattelova paragraf 20, samt Finansdepartementets uttale i brev av 23. juni 2016 og Sivilombudsmannen uttale datert 27. mars 2017.

Klagegrunner

Når det gjeld klagegrunnane viser vi til klagen i sin heilskap, men vil kort oppsumere dei sentrale anførslane før desse kommenterast.

HFK Bussanlegg AS hevder det er uriktig når kommunen har lagt til grunn at HFK Bussanlegg AS ikkje kan reknast som «*institusjon*» etter eigedomsskattelova paragraf 7a.

Klagar gjer i den samanheng merksam på at dei har fått fritak frå eigedomsskatt hos fleire andre kommunar i fylket for bussanlegg organisert på same vis.

Videre synar klagar til at dei er friteken for formues- og inntektsskatt etter skatteloven paragraf 2-32, første ledd, noko dei meiner har ovarføringsverdi til vår sak.

Klager viser deretter til at dei ikkje opererer i konkurranse med andre eigare av bussanlegg og at fritak derfor ikkje vil vera konkurransevridande.

Kommunestyret har i vedtaket vist til at dei er kjend med nyansane knytt til innhaldet i institusjonsbegrepet. Som det fremgår i klagen er det ulike oppfatningar mellom HFK Bussanlegg AS og kommunen når det gjelder forståinga av begrepet, men det er ikkje kome fram noko i klagen som gjev grunn for kommunen til å endre sitt syn.

At andre kommunar har gjeve fritak for HFK Bussanlegg AS sin bussverksemd, og med det har vurdert at HFK Bussanlegg AS er ein «institusjon» i eigedomsskattelovens forstand, kan ikke få avgjerande

betydning for den vurdringa Lindås kommune skal gjere. Det er heller ikkje klart om eller i kva grad dei aktuelle kommunane har gjort ein inngåande vurdering av spørsmålet.

Det forholdet at HFK Bussanlegg AS har fått fritak for formues- og inntektsskatt etter skatteloven paragraf 2-23, 1. ledd, har ikkje overføringsverdi til vår sak. I motsetning til formues- og inntektsskatt etter skatteloven, er eigedomsskatt etter eigedomsskattelova ein objektskatt. Dei same hensyna gjer seg difro ikkje gjeldande som ved formues- og inntektsbeskatning.

Administrasjonen kan sjå at det er usikkerhet knytt til rekkevidden av institusjonsbegrepet i eigedomsskattelova paragraf 7a, men finn ikkje at klagegrunnane gjev grunn til å endra det syn kommunestyret la til grunn i vedtaket.

Til dette kjem at sjølv om ein legg til grunn at det skulle vore adgang for kommunestyret til å gje fritak etter paragraf 7a, vil det likevel vere overlatt til kommunestyrets frie skjønn om ein skal gje fritak eller ikkje.

I det påklaga vedtaket gjorde kommunestyret ein grundig skjønnsmessig vurdering og landa på at det ikkje skulle gjevast fritak i denne saka sjølv om det forelåg rettsleg adgang. Det er då lagt til grunn at driften av anlegget er den same no som då ho vart dreven av private aktørar, og at ein skattefordel vil vere «konkurransesvidende» på ein slik måte at det ville mottarbeide privat initiativ. Meir sentralt var likevel at eit fritak ikkje ville gje noko betring i det kommunale kollektivtilbodet eller andre fordelar for kommunen. Tvert i mot vil eit fritak i realiteten berre gje ein omfordeling av midlar frå kommunen til fylkeskommunen utan nokon positiv effekt for kommunen.

Når HFK Bussanlegg AS er ueinig i at fritak er konkurransevidande, er det vanskelig å få klarhet i deira argumentasjon. Dei hevdar å ikkje konkurrere med andre eigare av bussanlegg, samstundes er det ein kjennsgjerning at bussanlegget vart dreven på same måte som no då det vart eigd av private aktørar. Det synes då klart at ein skattefordel til berre ein av fleire moglege eigare vil innebere eit «konkuransefortrinn».

Klagar hevdar at plasseringa av bussanlegget har ein positiv effekt for kollektivtilbodet i kommunen utan at det er nærare angitt hvilke positiv effekt det siktes til.

Administrasjonen viser nøyter seg med å vise til at eigarskifte ikkje har ført til endra plassering av bussanlegget.

Etter å ha gjennomgått klagegrunnene er det administrasjonens syn at det ikkje er grunn til å oppheve eller endre kommunestyrets vedtak av 9. mars 2017 i sak nr. 017/17, jf. forvaltningsloven paragraf 33.

Vedlagte saksdokument:

Klage på vedtak vedk søknad om fritak for eighetsskatt - Hagelia 3	185894	14.09.2017
Foreløpig klage på vedtak vedk søknad om fritak for eigendomsskatt - Hagelia 3	185892	14.09.2017
Søknad om fritak for eighetsskatt - Hagellia 3 - gbnr 18562 m.fl. Gjervik ytre	185893	14.09.2017
Søknad om fritak for eighetsskatt på gnr. 185 bnr. 62, 86, 100, 245, 249 i Lindås kommune – Eighetsskatteloven paragraf 7a. (244687)	185897	14.09.2017

Ikkje vedlagte saksdokument:

Doknr	Type	Dato	Tittel på saksdokumentet
Doknr	Type	Dato	Tittel på journalpost